

[Arbejdsministeren.]

valg, der foreslås nedsat for at bistå ved administrationen af ordningen. Ved udformningen af reglerne om omskolingsstøtten må der på den ene side tages hensyn til de godtgørelsesordninger, der allerede eksisterer for uddannelsen af ikke-faglærte arbejdere og efteruddannelsen af faglærte, og på den anden side til eventuelle støtteordninger, der måtte blive gennemført mere generelt for kortvarige voksenuddannelser.

I tilfælde, hvor omskoling finder sted under deltagelse i produktivt arbejde i en erhvervsvirksomhed, skal omskolingsstøtten kun være af en sådan størrelse, at den i forbindelse med arbejdslønnen svarer til overenskomstmessig løn, og støtten skal nedsættes i løbet af omskolingsperioden, efterhånden som arbejdernes produktive indsats forøges.

Jeg benytter lejligheden til at bemærke, at de eksisterende godtgørelsesordninger for faglærte og ikke-faglærte er baseret på arbejdsløshedsunderstøttelsen. Disse godtgørelsesordninger må derfor tages op til overvejelse, når der på grundlag af indstilling fra arbejdsløshedsforsikringsudvalget af 1964 er taget stilling til ændringer i arbejdsløshedsforsikringsloven. Endvidere vil det af undervisningsministeriet nedsatte udvalg, der behandler den fremtidige støtteordning for unge under uddannelse, som bekendt afgive betænkning om kort tid. Tiden vil herefter være moden til på mere generelt grundlag at tage hele spørgsmålet om støtten, der bør ydes under kortvarige erhvervs-mæssige uddannelser for voksne, op til behandling.

Lovens administration agtes indtil videre varetaget af arbejdsministeriet med støtte af et udvalg med repræsentanter for hovedorganisationerne. Efteruddannelsen af faglærte administreres ligeledes af arbejdsministeriet med bistand af et udvalg med repræsentanter for hovedorganisationerne, medens uddannelsen af ikke-faglærte arbejdere administreres af det efter uddannelsesloven nedsatte uddannelsesråd, hvis sekretariat ligger uden for arbejdsministeriet. Det er hensigten, at de 3 uddannelsesområder skal administreres i nøjeste indbyrdes kontakt, således at en koordinering gennemføres i videst muligt omfang. Ved gennemførelsen af omskoling i egnsudviklings-

områderne vil man endvidere holde nær kontakt med egnsudviklingsdirektoratet.

På lokalt plan vil de offentlige arbejdsformidlingskontorer få vigtige opgaver i forbindelse med ordningens administration, idet kontorerne bl. a. vil have til opgave at afgøre, om en person opfylder betingelserne for at deltage i omskoling og for at oppebære omskolingsstøtte. De kommende lokale arbejdsmarkedsnævne vil ligeledes blive søgt inddraget i ordningens gennemførelse.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

**Landbrugsministeren (Peter Larsen):** Jeg skal herved have den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af vandløbsloven.*

Forslaget er i princippet og alle væsentlige enkeltheder identisk med det forslag, som jeg fremsatte den 12. februar 1968. Lovforslaget blev efter 1. behandling her i tinget henvist til et udvalg, som imidlertid ikke kunne nå at afslutte arbejdet inden samlingens slutning.

I det nu foreliggende lovforslag er ikrafttrædelsestidspunktet i § 2 udskudt til 1. april 1970, da administrationen af vandløbsforhold og spildevandsanlæg i hovedsagen påhviler kommunale myndigheder og den effektivisering, som forslaget tilsigter ved indførelse af et amtskommunalt tilsyn med primærkommunernes spildevandsanlæg, ikke med rimelighed kan gennemføres kort tid inden den ny kommunestruktur træder i kraft.

I lovforslaget er nu indarbejdet en række ændringer som følge af lov nr. 223 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse, dels rene formaliteter som f. eks. at ændre „sognevandløb“ til „kommunevandløb“, dels regler for de administrative opgavers fordeling mellem primærkommuner og amtsråd inden for vandløbslovens område.

I så henseende er vandløbsloven vel det første forslag til en administrativ lov, der følger hensigterne i kommunalreformen op. Den foreslåede ordning vil endvidere give en efter danske forhold naturlig tillem্পning af det system, som anbefales af internationalt plan (ECE), og som min forgænger omtalte ved fremsættelsen den 8. december 1967.

## [Landbrugsministeren.]

Lovens bestemmelser i § 36 a, der blev indført i 1963, om statens refusion af halvdelen af kommunernes udgift til vedligeholdelse af offentlige vandløb foreslås ikke ændret i det nu fremsatte lovforslag, da dette emne bør overvejes og løses i forbindelse med de store refusionsordninger på andre områder. Det senest i landbrugsministeriet behandlede sæt refusionsopgørelser for kommunernes udgifter i 1966-67 gav grundlag for en statsrefusion på ca. 12,6 mill. kr., heraf ca. 5,5 mill. kr. til amtskommuner og ca. 7,1 mill. kr. til primærkommuner.

På samme måde er terminerne for indsendelse af opgørelserne fra kommunerne uændrede i § 36 c. Der gøres i bemærkningerne opmærksom på, at disse terminer bør afpasses efter ordningen af kommunernes regnskabsvæsen.

I øvrigt foreslås refusionsordningen rationaliseret dels ved forslag 38, hvorefter materielanskaffelser kan medtages til refusion for hele anskaffelsessummen i anskaffelsesåret, dels ved forslag 40, at forenkle refusionsordningen, når flere kommuner er fælles om vedligeholdelse af vandløb. Begge forhold bringes i overensstemmelse med refusionsordningen på vejvæsenets områder. Staten har også hidtil ydet refusion til anskaffelse af materiel, men det er hidtil sket over 5-årige perioder derved, at kommunerne som refusionsberettiget vedligeholdelsesudgift kunne medtage 20 pct. om året af materiellets anskaffelsespris. Efter at refusionsordningen har bestået i ca. 5 år, antages kommunerne at have opbygget en passende maskinpark, og fornyelser og udvidelser af maskinparken vil efter nyordningen næppe kunne bringe forstyrrelser i ministeriets budgetlægning.

Ved lovforslaget tilstræbes en udbygning af reglerne om vandløbsretternes virksomhed til beskyttelse af vandløb og havet mod forurening. Til gengæld begrænses retternes arbejde med de konkrete sager på områder, der er uden betydning for recipientbeskyttelsen, dels ved at det kan overlades til kommunerne selv at træffe bestemmelse om de lokale rørledninger, gennem hvilke spildevandet skal samles og føres til det af landvæsenkommissionen godkendte rensningsanlæg, dels ved at forslaget overlader til de

kommunale myndigheder at ordne anlægenes finansiering på en måde, der svarer til, hvad der er almindeligt ved andre offentlige anlæg og værker. Samtidig gøres det klart, at det er kommunerne, der har ansvaret for, at planlægningen og udførelsen af spildevandsanlæg følger den almindelige bebyggelsesplanlægning. Det vil herved være af stor betydning, at de nye amtsråd som tilsynsmyndighed får mulighed for og anledning til at følge kommunernes bestræbelser for at medvirke til et godt samarbejde mellem primærkommuner, som af tekniske grunde bør arbejde sammen om løsning af fælles spildevandsafledning og rensning.

Under hensyn til kommunernes selvstændige stilling med hensyn til de økonomiske spørgsmål er det fundet rimeligt i forslag nr. 27 til § 16 b og i forslag nr. 91 til § 98 at foreslå, at det overlades til kommunerne selv at fastsætte en rimelig betaling for henholdsvis regulativer og visse attester.

Det er i forslag nr. 67 til § 74 b præciseret, at grundejernes bidrag til spildevandsanlæg, hvorom reglerne kan fastsættes i en kommunal vedtægt, i princippet forfalder til betaling fra det tidspunkt, landvæsenkommissionen har godkendt at arbejderne iværksættes. Under arbejder, som ofte har en lang anlægsperiode, vil kommunerne herigennem opnå en lettelse af finansieringen, hvilket har været fremhævet som et ønske i Kommunaltidende.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal dernæst have den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om landvæsenretter*, som knytter sig til forslaget vedrørende vandløbsloven.

Også dette forslag er i princippet og alle væsentlige enkeltheder identisk med det forslag, som genfremsattes den 12. februar 1968, men der er i det nu foreliggende forslag taget hensyn til lov nr. 223 af 31. maj 1968, om kommunernes styrelse, da ikrafttrædelsestidspunktet foreslås udskudt til 1. april 1970.

De opgaver, der hidtil har været pålagt amtet eller amtmanden, foreslås varetaget af amtsrådet efter 1. april 1970. For så vidt angår udnævnelse af formænd for land-